

11 Απριλίου 2019

Ο Διευθυντής του προγράμματος Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Columbia

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο είναι αναπληρωτής καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας στο Τμήμα Ιστορίας Τέχνης και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Columbia, στη Νέα Υόρκη, όπου από το 2016 είναι και Διευθυντής του Προγράμματος Ελληνικών Σπουδών.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971 και το 1989 εισήλθε στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών. Έως το 2000 ολοκλήρωσε τις προπτυχιακές, μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στα Πανεπιστήμια της Αθήνας και της Χαϊδελβέργης, πάνω

στην Κλασική Αρχαιολογία και Ιστορία Τέχνης, την Αρχαία Ιστορία, την Κλασική Φιλολογία και την Αιγυπτολογία.

Οι υποτροφίες που πήρε ο κ. Μυλωνόπουλος ήταν από το 1993 έως το 1996 από το Ίδρυμα Friedrich Naumann, το 1996, επίσης, από το Ίδρυμα για τη Μελέτη Ιστορικής Γεωγραφίας Ernst Kirsten, από το 1997 έως το 2000 από το Ίδρυμα Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης, από το 2002 έως το 2003 από το Γερμανικό Κέντρο Ερευνών, το 2007 από το Κέντρο Μελέτης Αρχαίων Πηγών του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, το 2007 και το 2008 από το Κέντρο Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Harvard και από το 2011 έως το 2012 από το Κέντρο Προηγμένων Σπουδών του Princeton.

Με ένα βότσαλο από την Κρήτη, το οποίο έχει μαζί του από το 1990 όπως έχει δηλώσει σε συνέντευξή του, συνεχίζει το 2001 τις διδακτορικές σπουδές του στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης στην Κλασική Αρχαιολογία, συγγράφει τη διατριβή του με θέμα «Τα Ιερά του Ποσειδώνος στην Πελοπόννησο», ενώ το 2002 διακρίνεται με το βραβείο Margarete Häcker για την καλύτερη διδακτορική διατριβή στον τομέα κλασικών σπουδών στη γερμανική γλώσσα.

Έχει εργαστεί από το 2001 έως το 2003 στο Πανεπιστήμιο Χαϊδελβέργης, από το 2003 έως το 2006 στο Πανεπιστήμιο Βιέννης, από το 2006 έως το 2008 στο Πανεπιστήμιο Ερφούρτης, από το 2008 έως σήμερα στο Πανεπιστήμιο Columbia, ενώ επίσης ήταν επισκέπτης καθηγητής στη Σορβόνη το 2012 και το 2015. Από το 2014 μέχρι και σήμερα παραμένει υπεύθυνος της ανασκαφής του Ιερού του Ποσειδώνος στην αρχαία Ογχηστό της Βοιωτίας.

Ο κ. Μυλωνόπουλος έχει συγγράψει οκτώ βιβλία, μεταξύ των οποίων είναι μονογραφίες και κατάλογοι εκθέσεων και περισσότερα από 80 άρθρα σε διεθνή περιοδικά και συλλογικούς τόμους. Ακόμη, έχει μεταφράσει πέντε βιβλία από τα γερμανικά στα ελληνικά, εκ των οποίων μόνον ένα σχετικό με την αρχαιότητα, ενώ τα υπόλοιπα τέσσερα σχετίζονται με την Γερμανική Κατοχή στην Ελλάδα.

Έχει πραγματοποιήσει τέσσερις keynote διαλέξεις σε αντίστοιχα συνέδρια στη Γερμανία, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Αγγλία. Πρόσφατο άρθρο του για την

απεικόνιση νυχτερινής βίας στην ελληνική τέχνη ενέπνευσε το επερχόμενο συνέδριο στο Κολλέγιο Bryn Mawr για τη νύχτα (Irresistible Night, Ageless Dark: The Nocturnal in Image, Text, and Material Culture, Νοέμβριος 2019), στο οποίο θα κάνει μία ακόμη keynote διάλεξη.

Ο κ. Μυλωνόπουλος οργάνωσε στο Columbia το 2009 την έκθεση «Το νέο μουσείο Ακροπόλεως» και συνεπιμελήθηκε το 2017 την έκθεση «Ένας κόσμος συναισθημάτων» στο Ωνάσειο Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Υόρκης και κατόπιν στην Αθήνα στο Μουσείο Ακροπόλεως.

Τα επιστημονικά ενδιαφέροντα του είναι τα αρχαία ελληνικά ιερά, η ελληνική θρησκεία, η απεικόνιση βίας στην ελληνική τέχνη, η οπτικοποίηση του θεϊκού στην αρχαία Ελλάδα, οι ελληνικοί μύθοι και η όπερα του 17ου και 18ου αιώνα.

Σε συνέντευξή του μίλησε για το πως θα ήθελε να δει την Ελλάδα στο μέλλον. «Η Ελλάδα του αύριο θα στηριχθεί σε αξιοκρατία, γηγενή οικονομική ανάπτυξη, ευφυή επενδυτική πολιτική, αξιοποίηση του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού χωρίς αρχαιολατρία και προώθηση του σύγχρονου με υπερηφάνεια. Η Ελλάδα του αύριο θα αποτελέσει και πάλι κινητήρια δύναμη για την προώθηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου αντιμετωπίζοντας τους πρόσφυγες ως ανθρώπους και όχι ως πρόβλημα. Θα έχει πολίτες που θα γνωρίζουν την ιστορία του τόπου τους, χωρίς εθνικιστικές υστερίες, θα αντιμετωπίζουν τη δημόσια περιουσία ως κοινό αγαθό και όχι ως ευκαιρία για πλιάτσικο, θα προστατεύουν το περιβάλλον πάντα και όχι μόνον μετά από φυσικές καταστροφές, θα σέβονται την ελληνική γλώσσα, αντί να την κατακρεουργούν καθημερινά».

Ο καθηγητής προσέθεσε πως ιδανικά «Η Ελλάδα του αύριο θα προσφέρει εκπαίδευση που θα επιτρέπει σε κάθε παιδί να αναπτύξει τα ταλέντα του και να διαπρέψει. Θα εκτιμά την αριστεία, αντί να την εξορκίζει, θα έχει ηγέτες που θα θεωρούν την πολιτική ευθιξία, την ανάληψη ευθυνών και την παραίτηση όχι ως όρους προς αναζήτηση στο λεξικό του Μπαμπινιώτη, αλλά ως τρόπο ζωής και πολιτικής ύπαρξης, θα έχουν ένα πνευματικό επίπεδο αντίστοιχο του ρόλου που τους έχουν εμπιστευθεί οι πολίτες της χώρας και θα σέβονται αδιαμαρτύρητα την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης».

«Η Ελλάδα του αύριο θα παραμείνει όμως η ρομαντική ουτοπία ενός Έλληνα του εξωτερικού, αν δεν μπουν σήμερα οι σωστές βάσεις για ένα καλύτερο μέλλον. Ας επιτραπεί, επιτέλους, και στους Έλληνες του εξωτερικού να συμβάλλουν στο μέλλον αυτό, όχι μόνον οικονομικά αλλά και με την ψήφο τους», τονίζει ο καθηγητής.

Το 2011 βραβεύτηκε με το Faculty Mentorship Award, ως ένας από τους δύο καλύτερους επιβλέποντες καθηγητές διδακτορικών φοιτητών στις ανθρωπιστικές επιστήμες από Πανεπιστήμιο Columbia, ενώ το 2014 τιμήθηκε με το Distinguished Columbia Faculty Award, ως ένας από τους οκτώ καλύτερους Καθηγητές του Πανεπιστημίου.

Πηγή: ellines.com